«З ПАРАХОНСКА НЕ З'ЕХАЛА Б НІКУДЫ»

Галоуны бухгалтер сельгаспрадпрыемства — пра гаспадарку, вёску і сябе

Галша Рыгораунa падтрымл1вае цесныя сувяз1 з 6ылым1 аднакурснта-**ML** Часта сюдвае здымю у групе, дзелщца нав1нам1 з жыцця сваей вёсю і прадпрыемства. Але, бывае, некаторыя у адказ выказваюць асцярожны недавер. Ну як гэта — у сельгаспрадпрыемстве сярэдняя зарплата перавыста **1100** рублёу? 1ншыя пшуць, што надта сюжэты прыгожыя, можа, дзе у горадзе шчоукнула, а выдае за вёску.

А яна усмихаецца, кажа, што толью рамантычныя паненю падганяюць фота для ceqiea па параметрах. Яна ж фмсуе жыццё. І яшчэ любщь сваю вёску, сваю гаспадарку і жзавошта не памяняла б месца жыхарства нават на сталщу.

Галша Дубша ужо **12** гадоу працуе галоуным бухгалтарам ААТ «Парахонскае» у **niHCKiM** раёне. Гэтая гаспадарка адметная не толью у раёне і вобласц1, але і у краше. Па вытворчасщ ялав1чыны прадпрыемства недзе на другой пазщым у Беларусь А у раённым маштабе гаспадарка выпускав **23** працэнты валавой прадукцьи, пры тым што займае усяго **15** працэнтау тэрыторьи. Тут шмат будуюць, пастаянна уводзяць у строй жыллё і выгворчыя аб'екты, даб1ваюцца **BbicoKix** вынжау гас-

працуе з **1991** года. Гаворыць, што гаспадарка заусёды трывала стаяла на нагах:

— Нават не прыгадаю такога перыяду, каб мы **ЗyciM** не **3BOfl3ini** канцы з канцамь альбо, як кажуць, стаял! на каленях. Папярэджю памнул! добры падмурак, ну а наша пакаленне прадоужыла традыцьи, і сёння з гонарам можна сказаць, што сельгаспрадпрыемства **устойл1ва разв1ваецца.** Як вын!к, аграгарадок умова-**Mi,** спосабам жыцця жчым не адрозжваецца ад **вял1-**кага горада. У нас добраупарадкаванае жыллё, прыгожыя сучасныя вуль цы. Дзец1 маюць магчымасць займацца спортам, творчасцю самых розных юрункау, для гэтага ёсць усе умовы. ГНчу, што жыць у нас лепш, чым у вялшм горадзе. Там, здараецца, з-за адлегласцяу і занятасш бацькоу школьжк не ца у патрэбную установу нават самастойна.

У вёсцы цудоуна аргажзавана гандлёвае абслугоуванне, нават з горада, зауважаю, людз1 закупляюцца у нашых крамах. Прауда, у Парахонску няма буйных гандлёвых сетак, але наша кулшарыя гатуе стольк1 пауфабрыкатау з уласнай сыравшы, што гаспадынь асабл1ва маладыя, забыл1ся, як марнаваць час на прыгатаванне, скажам, галубцоу. 1х можна купщь і быць упэуненым у іх высокай якасць

Ну а што такое пристойная зарплата, думаю, не варта расказваць. Яна азначае найперш, што работаю могуць спакойна аплачваць крэдыты. вучыць дзяцей, дазваляць сабе паездю на адпачынак. У нас ёсць уся патрэбная шфраструктура: школы, садю, участковая бальнща. Моладзь ад нас не збягае у горад. Кажу гэта на прыкладзе сваей сямЧ, — працягвае суразмоунща. — Два мае сыны ужо скончыл! ВНУ сельскагаспадарчага профтю і вярнулюя на работу у сваю гаспадарку, трэц1 яшчэ працягвае вучобу. Маладыя маюць перспективу як у забеспячэнн1 жыллём, так і у прафпаиным росцо Усо мнладми с:пицымл1сты атрымл1ваюць кватэры Гэтае жыллё давол1 хутка

Вось чаму і гавару, што люблю сваю вёску і сваю вытворчасць: кал1 бачыш **BbiHiKi** сваей працы, яе сэнс, **Kani** ёсць умовы для жыцця і работы, то ёсць настрой жыць і працаваць. Думаю, што менавгга у тым юрунку, яю мы асвойваем, і павЫна разв1вацца сельскагаспадарчая галша крашы. На першым месцы — паспяховая, эканам1чна абгрунтаваная вытворчасць, за ёй *\дзе* абавязковае развщцё шфраструктуры. ***Кал*** гэта ёсць, то з'явщца трэц1 складню у выглядзе культурных праектау, грамадзянсюх шщыятыу. Гэта я наз1раю як дэпутат сельскага Савета. Моладз1 у нас дастаткова, яны пастаянна шщыююць экалапчныя, краязнаучыя, шшыя акцьм і становяцца іх актыуным1 удзельшкамг Людз1 усіх пакаленняу займаюцца спортам, удзельжчаюць у самадзейных калектывах, выязджаюць на канцэрты і прымаюць гасцей-артыстау\ Б1бл1ятэкары у нас не сумуюць на рабоце, задзейжчаны установы культуры. Вось чаму я гаварыла, што Ні у як1м разе не з'ехала б з Парахонска. Наша жыццё залежыць ад нас caMix, — падсумавала lanuia ДуПпш, икни af>ра ной д.шоипам УсоООларус кша нироднага сходу. Пагадзщеся, ёй ёсць аб чым